

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KRAKOWIE**

RKR – 400-10/04/KCH-6/04

Kraków, dn. 31 sierpnia 2004r.

DECYZJA nr RKR 26 /04

Stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2003r. Nr 86, poz. 804 z późn. zm.) - i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002r. Nr 18, poz. 172 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego na wniosek Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Tarnowie,

w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

I. na podstawie art. 9 w związku z art. 5 ust. 1 pkt 1 w.w. ustawy **uznaje się za ograniczającą konkurencję praktykę stosowaną przez:**

- Stowarzyszenie Radio Taxi : „VIVA”, ul. Okrężna 4a, 33-104 Tarnów;
- Stowarzyszenie Radio-Taxi „EFEKT”, Os. Legionów 12/45, 33-100 Tarnów;
- Stowarzyszenie Radio-Taxi „PARTNER”, ul. Kochanowskiego 37, 33-100 Tarnów
- Stowarzyszenie „Taksówkarze Tarnowscy”, ul. Wilsona 30, 33-100 Tarnów;
- Stowarzyszenie Euro-Taxi, ul. Ostrogskich 5, 33-100 Tarnów;
- Tadeusza Grzegorza Ślęzaka, Adama Paprockiego, Mariana Czochara prowadzących działalność gospodarczą pod firmą Radio Taxi „Express” s.c., ul. Wojtarowicza 5, 33-100 Tarnów;

polegającą na zawarciu porozumienia ograniczającego konkurencję na lokalnym rynku przewozu osób taksówkami poprzez ustalenie w dniu 19 listopada 2003r. wysokości cen za przewozy na terenie miasta Tarnowa

i nakazuje zaniechanie jej stosowania;

II. na podstawie art. 105 KPA w związku z art. 80 w.w. ustawy **umarza się postępowanie antymonopolowe prowadzone pod zarzutem stosowania praktyki opisanej w punkcie I przez przedsiębiorców: Tadeusza Totta i Kamila Janickiego, prowadzących działalność gospodarczą pod firmą Małe Przedsiębiorstwo Taksówkowe Halo Taxi s. c. z siedzibą w Tarnowie, ul. Szujskiego 66, **jako bezprzedmiotowe;****

- III.** na podstawie art. 101 ust. 1 pkt 1 w.w. ustawy **nakłada się**, na przedsiębiorców wymienionych w punkcie I, **kary pieniężne** – płatne do budżetu państwa - stanowiące równowartość 5% przychodów osiągniętych w roku 2003, tj. w wysokości:
- Stowarzyszenie Radio Taxi „VIVA” – 1318 zł (jeden tysiąc trzysta osiemnaście złotych)
 - Stowarzyszenie Radio-Taxi „EFEKT” – 4909 zł (cztery tysiące dziewięćset dziewięć złotych)
 - Stowarzyszenie Radio-Taxi „PARTNER” – 2513 zł (dwa tysiące pięćset trzynaście złotych)
 - Stowarzyszenie „Taksówkarze Tarnowscy” – 1444 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści cztery złote)
 - Stowarzyszenie Euro-Taxi – 97 zł (dziewięćdziesiąt siedem złotych)
 - Tadeusza Grzegorza Ślęzaka – 200 zł (dwieście złotych)
 - Adama Paprockiego – 200 zł (dwieście złotych)
 - Mariana Czochara – 200 zł (dwieście złotych).

Uzasadnienie

W dniu 8 stycznia 2004r. do Delegatury Urzędu wpłynął wniosek Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Tarnowie (zwanego dalej „Wnioskodawcą”) o wszczęcie postępowania antymonopolowego w związku z podejrzeniem zawarcia - niezgodnego z prawem, naruszającego art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (zwaney dalej ustawą o ochronie /.../) - porozumienia , przez grupę tarnowskich przedsiębiorców świadczących usługi taksówkowe na terenie miasta Tarnowa, tj. przez:

- Stowarzyszenie Radio Taxi : „VIVA”, ul. Okrężna 4a, 33-104 Tarnów;
- Stowarzyszenie Radio-Taxi „EFEKT”, Os. Legionów 12/45, 33-100 Tarnów;
- Stowarzyszenie Radio-Taxi „PARTNER”, ul. Kochanowskiego 37, 33-100 Tarnów
- Stowarzyszenie Taksówkarze Tarnowscy, ul. Wilsona 30, 33-100 Tarnów;
- Stowarzyszenie Euro-Taxi, ul. Ostrogskich 5, 33-100 Tarnów;
- Tadeusza Grzegorza Ślęzaka, Adama Paprockiego, Mariana Czochara prowadzących działalność gospodarczą pod firmą Radio Taxi „Express” s.c., ul. Wojtarowicza 5, 33-100 Tarnów;
- Tadeusza Totta, Kamila Janickiego prowadzących działalność gospodarczą pod firmą Małe Przedsiębiorstwo Taksówkowe Halo Taxi s. c. z siedzibą w Tarnowie, ul. Szujskiego 66.

W związku z doniesieniami radiowo-prasowymi w sprawie likwidacji przez tarnowskich taksówkarzy dotychczas stosowanych rabatów, Wnioskodawca wystąpił do sieci radiowych, które uczestniczyły w komentowanych przez media rozmowach, z pisemnym zapytaniem dotyczącym zawarcia ewentualnego porozumienia w tej sprawie. Z ustaleń Wnioskodawcy wynikało, że przedstawiciele w/w sieci taksówkarskich spotkali się w dniach 14 i 19 listopada 2003r.. W trakcie tych spotkań przedstawiciele grup Radio Taxi podjęli decyzję o likwidacji dotychczas obowiązujących rabatów. Z odbytego w dniu 19 listopada 2003r. spotkania została sporządzona notatka zwana „Protokołem z posiedzenia Radio Taxi” podpisana przez wszystkich uczestniczących w rozmowach przedsiębiorców. Zgodnie

z treścią protokołu, uczestnicy spotkania ustalili datę ostatniego - organizowanego w ramach stosowanych promocji i rabatów - konkursu oraz zdecydowali o niestosowaniu żadnych rabatów. Nadto ustalono, że wszyscy przedsiębiorcy objęci porozumieniem począwszy od dnia 28.XI.2003r. będą pobierać opłaty wg wskazań taksometru. Ustalono także cenę taryf na terenie miasta Tarnowa na następującym poziomie: I taryfa – 10 zł, II taryfa 15 zł. Ponadto, firmy zobowiązały się do niestosowania cen umownych na terenie miasta Tarnowa.

Powyższe ustalenia dały Wnioskodawcy podstawę do skierowania do organu antymonopolowego wniosku o wszczęcie postępowania antymonopolowego, pod przedstawionym wyżej zarzutem.

W oparciu o powyższy wniosek w dniu 14 stycznia 2004r postanowieniem nr 11/2004. zostało wszczęte postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie czy działania radiowych sieci taksówkowych z Tarnowa w zakresie ustalania cen za przewozy, uzasadniają wszczęcie postępowania antymonopolowego.

W toku postępowania wyjaśniającego potwierdzone zostały ustalenia dokonane przez Wnioskodawcę, tj. że:

- w dniu 19 listopada 2003r. odbyło się spotkanie przedstawicieli sieci Radio Taxi,
- w trakcie spotkania podjęto decyzję o likwidacji wszystkich dotychczas obowiązujących zniżek i upustów oraz dodatkowo ustalono, że od 28 listopada 2003r. opłaty za przewóz będą pobierane zgodnie z wskazaniami taksometru,
- ze spotkania sporządzono notatkę zwaną „Protokołem z posiedzenia Radio Taxi”, pod którą podpisali się wszyscy uczestniczący w spotkaniu przedstawiciele grup radiowych.

W związku z powyższym w dniu 11 listopada 2004r. postanowieniem nr 28/2004 zostało wszczęte na wniosek Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Tarnowie - postępowanie antymonopolowe, pod przedstawionym wyżej zarzutem.

W toku postępowania antymonopolowego ustalono dodatkowo, że na terenie miasta Tarnowa obowiązują we wszystkich sieciach Radio Taxi jednakowe taryfy i opłaty:

I taryfa dzienna, tj. od 6⁰⁰ do 22⁰⁰

II taryfa nocna, tj. od godz. 22⁰⁰ do 6⁰⁰ oraz wszystkie niedziele i święta

opłata startowa - 5zł

cena za 1 km – 1,20zł w taryfie I

cena za 1 km – 1,80zł w taryfie II

opłata za godzinę postoju – 20zł (bez względu na taryfę).

Cena 1,20 z ł za km jest ceną zwyczajowo przyjętą za obowiązującą w Tarnowie od roku 1998. Ukształtowana została na tym poziomie przez nieistniejące już Zrzeszenie Transportu Prywatnego i każdy przedsiębiorca podejmujący działalność przewozu osób taksówkami pobiera za świadczone usługi opłatę w tej wysokości.

Z informacji otrzymanych od Stowarzyszenie Euro Taxi w piśmie z dnia 25 lutego 2004r. (znak: RKR- 410-1/04/KCH-21/04) wynika, że w dniu 19 listopada 2003r. ustalono wspólnie maksymalną cenę za usługi świadczone przez sieci radio taxi, inne niż przewóz osób (np.: zakupy), na poziomie:

10 zł – I taryfa

15 zł – II taryfa.

Dotychczas ceny za tą usługę wahały się na różnych poziomach.

W odpowiedzi na pisma Urzędu dotyczące obowiązujących w sieciach cen i rabatów, przedsiębiorcy przedkładali obowiązujące w sieci cenniki oraz informowali o możliwości stosowania przez przedsiębiorców współpracujących z poszczególnymi sieciami radio taxi różnego rodzaju upustów i promocji zgodnie z indywidualnymi ustaleniami z pasażerem. Jednocześnie wskazywali, że stosowanie rabatów jest możliwe dzięki ustawieniu kas fiskalnych przewidujących rabaty w usłudze, co 5% w przedziale od 5% do 30%.

Ponadto Stowarzyszenie „Taksówkarze Tarnowscy” w piśmie z dnia 27 lutego 2004r. (znak: RKR-400-10/04/KCH-23/04) poinformowało, że na spotkaniu w dniu 19 listopada 2003r. podawane były informacje dotyczące terminu zakończenia stosowania rabatów.

Oceniając przedstawiony stan faktyczny organ antymonopolowy ustalił i zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy, *zakazane są porozumienia, których celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym, polegające w szczególności na: 1) ustalaniu bezpośrednio lub pośrednio cen i innych warunków zakupu lub sprzedaży towarów.*

Zgodnie z art. 4 pkt 4 ustawy, przez porozumienie rozumie się:

- a) *umowy zawierane między przedsiębiorcami, między związkami przedsiębiorców oraz między przedsiębiorcami i ich związkami albo niektóre postanowienia tych umów,*
- b) *uzgodnienia dokonane w jakiejkolwiek formie przez dwóch lub więcej przedsiębiorców lub ich związki,*
- c) *uchwały lub inne akty związków przedsiębiorców lub ich organów statutowych.*

Stosownie do art. 4 pkt 6 ustawy, przez towary rozumie się m.in.: usługi. W związku z tym, ocena usługi polegającej na pośredniczeniu w przekazywaniu telefonicznych zleceń na przewóz osób taksówką, jak również samej usługi przewozu - podlegają kompetencjom Prezesa Urzędu.

Każda praktyka ograniczająca konkurencję, także porozumienie, ujawnia się na rynku. Ustalenie rynku relewantnego (właściwego) jest warunkiem koniecznym dla zastosowania przepisów ustawy antymonopolowej. Zgodnie z art. 4 pkt 8) ustawy, *rynkem właściwym jest rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji.* W przedmiotowej sprawie rynkiem właściwym jest lokalny rynek przewozu osób taksówkami.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie /.../, *zakazu, o którym mowa w art. 5 nie stosuje się m.in. do: porozumień zawieranych między konkurentami, których łączny udział w rynku w roku kalendarzowym poprzedzającym zawarcie porozumienia nie przekracza 5% (tzw. porozumienia bagatelne).* Udział korporacji taksówkowych w rynku właściwym został określony w rozpatrywanej sprawie na podstawie danych zawartych w piśmie sieci „radio taxi” z dnia 16 grudnia 2003r., adresowanym do Miejskiego Rzecznika Konsumentów

i wynosi w granicach 50-60 %. A zatem zawarte porozumienie nie może korzystać z wyłączenia przewidzianego w tym przepisie.

Uczestnikami rynku właściwego po stronie podażowej są korporacje taksówkowe świadczące usługi przewozu osób taksówkami osobowymi w systemie tzw. „radio taxi”. W przedmiotowym postępowaniu organ antymonopolowy jako uczestników porozumienia ustalił 10 przedsiębiorców(w tym 5 wspólników spółek cywilnych oraz 5 stowarzyszeń).

Wspólnicy spółek cywilnych będący stronami postępowania, prowadzą swoją działalność na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 listopada 1999r. Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. z 1999 nr 101 poz. 1179 z późn. zm.). Tym samym są przedsiębiorcami w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie /.../.

Stowarzyszenia są dobrowolnymi, samorządnymi, trwałymi zrzeszeniami o celach niezarobkowych samodzielnie określającymi swoje cele, programy działania i struktury organizacyjne. Działają w oparciu o przepisy ustawy z dnia 7 kwietnia 1989r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz.U. z 2001 nr 79 poz. 855 z późn. zm.) oraz uchwalonych przez siebie na podstawie w/w ustawy statutów dotyczących ich działalności i jako takie posiadają osobowość prawną.

Członkami stowarzyszeń są indywidualni taksówkarze działający, na podstawie udzielonych im przez właściwe organy zezwoleń, na rynku przewozu osób taksówkami osobowymi na terenie miasta Tarnowa, a zatem są przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy o ochronie /.../. Stowarzyszenie - jako organizacja zrzeszająca przedsiębiorców - odpowiada definicji związku przedsiębiorców zawartej w art. 4 pkt 2 ustawy o ochronie /.../, jego decyzje podlegają zatem ocenie w trybie tej ustawy.

W przedmiotowej sprawie istnieje bezsporny dowód świadczący o zawiązaniu przez uczestników postępowania porozumienia cenowego, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy. Porozumienie zostało zawarte w dniu 19 listopada 2003r. podczas spotkania przedstawicieli poszczególnych korporacji „radio taxi” działających na rynku w Tarnowie. Dowodem rzeczowym na zawarcie porozumienia jest sporządzony na spotkaniu dokument zwany „Protokołem z posiedzenia Radio Taxi”, pod którym podpisali się wszyscy uczestnicy spotkania. Ponadto w toku postępowania żadna z uczestniczących w porozumieniu sieci taksówkowych nie negowała faktu odbycia w dniu 19 listopada 2003r. spotkania oraz tematów prowadzonych rozmów.

Aby porozumienie cenowe mogło powstać i być skuteczne, poszczególne korporacje musiały wymienić między sobą stosowne informacje. W omawianej sprawie przedstawiciele sieci „radio taxi”, zanim podpisali przedmiotowe porozumienie, spotkali się wcześniej tj. w dniu 14 listopada 2003r.. Również na tym spotkaniu była omawiana możliwość podwyższenia obowiązującej taryfy lub likwidacji wszystkich stosowanych dotychczas rabatów i konkursów organizowanych w ramach promocji. Rolę podmiotu koordynującego działania wymiany informacji odegrało Stowarzyszenie Radio Taxi „Viva”, w siedzibie którego odbyło się spotkanie przedstawicieli poszczególnych korporacji.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Antymonopolowego - ujawnienie przez przedsiębiorcę, bez względu na zajmowaną na rynku pozycję - swej polityki kosztowo-cenowej jest działaniem z pogranicza prawa, a już za nielegalną należy uznać wymianę przez przedsiębiorców lub jednego z nich informacji w kwestii ponoszonych kosztów i zamierzonych podwyżek cen, jeżeli służy to lub może służyć koordynowaniu cen przez konkurentów (Wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 20.09.1995r., sygn. akt: XVII Amr 15/95).

Skoordynowane działania przedsiębiorców w przedmiotowej sprawie polegały na likwidacji w niewielkich odstępach czasowych rabatów, które były jedyną formą konkurencji między poszczególnymi sieciami „radio taxi” w Tarnowie.

Przedsiębiorcy i związki przedsiębiorców w toku postępowania podniosły, że osoby uczestniczące i reprezentujące je na spotkaniu nie miały do tego kompetencji. Zgodnie bowiem ze statutami stowarzyszeń oraz umowami spółek: do reprezentowania spółki na zewnątrz konieczne jest współdziałanie dwóch wspólników lub pełnomocnik ustanowiony przez wszystkich wspólników, a do ważności pism i innych dokumentów wymagane są dwa podpisy członków stowarzyszenia.

Organ antymonopolowy nie uwzględnił przedstawionej wyżej argumentacji uczestników porozumienia przyjmując, że w spotkaniach organizacji zawodowych z reguły uczestniczą osoby uprawnione do prezentowania stanowisk poszczególnych grup oraz do podejmowania w imieniu tych grup decyzji, gdyż inaczej ich udział w spotkaniu nie miałby żadnego sensu i znaczenia. Co więcej, w środowisku zawodowym powszechny jest fakt reprezentowania danej sieci taksówkowej przez konkretną osobę, która posiada do tego przyzwolenie spółki lub władz stowarzyszenia.

Podkreślić należy, że porozumienia mające na celu ograniczenie, wyeliminowanie lub naruszenie w inny sposób konkurencji zgodnie z ustawą o ochronie /.../ są zakazane. Bez znaczenia pozostaje zatem spełnienie prawnego wymogu reprezentacji, skoro w orzeczeniu Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (Sądu Pierwszej Instancji – Piąta Izba) z dnia 11 grudnia 2003r. w sprawie *Marlines S.A. przeciwko Komisji Europejskiej*, Sąd zauważył, iż aby uznać dane porozumienie za sprzeczne z art. 81 ust. 1 TWE, wystarczy wyrażenie wspólnego zamiaru zachowania się w określony sposób na rynku. Określona forma nie jest potrzebna, komunikacja i milcząca akceptacja mogą być traktowane jako dowody uczestnictwa w nielegalnym porozumieniu.

W toku prowadzonego postępowania poszczególne sieci taksówkowe informowały, że współpracujący z nimi indywidualni przedsiębiorcy mają możliwość samodzielnego wpływu na wysokość cen oferowanych usług poprzez każdorazowe negocjacje z klientem. Stosowanie rabatów uzależnione jest od uznania i kształtuje się na poziomie od 5% do 30% (w przedziałach co 5%).

Tymczasem - zgodnie z umową spółki Radio Taxi „Express” s.c. - w sprawach ustalania cen usług przewozowych niezbędna jest reprezentacja wszystkich wspólników. Z kolei – zgodnie z regulaminami wewnętrznymi poszczególnych stowarzyszeń do kompetencji zarządu należy m.in.: ustalanie wysokości pobierania opłat za świadczone usługi przewozowe przez członków sieci radio- taxi, a do obowiązków członków sieci pobieranie opłat za usługi zgodnie z obowiązującą taryfą. Należy także zauważyć, że nieprzestrzeganie regulaminów obwarowane jest sankcjami, włącznie z wykluczeniem z zespołu radio – taxi. Tak więc – wbrew przywołanym wyżej twierdzeniom sieci - faktyczny wpływ na poziom i kształtowanie cen za usługi mają poszczególne sieci radio – taxi, a nie indywidualni przedsiębiorcy. Stosowanie jednolitych cen za przewozy przez wszystkich przedsiębiorców w ramach danej sieci radio- taxi jest zresztą powszechnie uznawane jako element odróżniający daną sieć od innych funkcjonujących na rynku. Zgodnie z informacjami otrzymanymi od Wnioskodawcy w toku prowadzonego postępowania, sieci radio – taxi objęte postępowaniem pobierają od klientów opłaty wg wskazań taksometrów, bez uwzględniania jakichkolwiek upustów(pismo z dnia 25 lutego 2004r. znak akt: RKR- 400-10/04/KCH-26/04).

Stosowane – do czasu zawarcia porozumienia - zróżnicowane rabaty, sięgające w zależności od korporacji nawet 30% ceny za wynajęcie taksówki, były zdaniem Urzędu jedynym rzeczywistym polem konkurowania korporacji radio – taxi, które starały się w ten

sposób pozyskać nowych klientów. Mieszkańcy Tarnowa mogli dokonywać swobodnego wyboru oferenta przedstawiającego najkorzystniejsze warunki wykonania usługi. Z momentem wejścia w życie porozumienia sytuacja uległa zmianie. Wszystkie funkcjonujące na terenie miasta korporacje zaczęły wykonywać usługi w jednakowej cenie.

Ustawa o ochronie /.../ jako zasadniczy cel stawia przeciwdziałanie praktykom ograniczającym konkurencję oraz praktykom naruszającym zbiorowe interesy konsumentów (art. 1 ust. 2). Zapewnienie rozwoju i ochrony konkurencji na rynku uważa się za cel nadrzędny, dzięki któremu zrealizowane mogą zostać pozostałe cele. Znalazło to również odzwierciedlenie w orzecznictwie Sądu Antymonopolowego, zgodnie z którym : *wolne od zewnętrznych wpływów oddziaływanie na siebie konkurentów funkcjonujących na rynku zapewnia postęp techniczny i ekonomiczny, przejawiający się m.in. obniżką cen, poprawą jakości produkcji i usług oraz efektywnym przepływem kapitałów* (wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 5 września 1991r., sygn. akt: XVII Amr 7/91).

Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika jednoznacznie, że zawarte porozumienie w istotnym stopniu ograniczyło istniejącą dotychczas konkurencję na lokalnym rynku przewozu osób taksówkami. Fakt likwidacji stosowanych rabatów, przy jednoczesnym stosowaniu jednakowych cen spowodował, że jakakolwiek konkurencja na rynku faktycznie przestała istnieć. Działające na rynku przedsiębiorstwa radio – taxi zaprzestały między sobą walki konkurencyjnej, tym samym pozbawiając konsumentów podstawowego prawa, jakim jest w gospodarce wolnorynkowej prawo wyboru najkorzystniejszej dla konsumenta oferty. Ponadto w wyniku przedmiotowego porozumienia konsumenci ponieśli dodatkowy uszczerbek, gdyż poszczególne korporacje likwidując stosowane upusty wprowadziły - tym samym - podwyżki cen za świadczone usługi.

Mając powyższe na uwadze Prezes Urzędu uznał za uzasadnione stwierdzenie, że zawarte przez korporacje taksówkowe oraz potwierdzone pisemnie w dniu 19 listopada 2003 r. porozumienie stanowi podstawę dla zastosowania przepisu art. 5 ustawy o ochronie /.../.

Stąd orzeczono, jak w punkcie I sentencji.

Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie /.../ w sprawach nieuregulowanych w ustawie, do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy kodeksu postępowania administracyjnego.

Z kolei art. 105 § 1 KPA stanowi, że gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o jego umorzeniu.

Z bezprzedmiotowością postępowania mamy do czynienia wówczas, gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy. Oznacza to, że wszystkie elementy badanego stanu prawnego i faktycznego są tego rodzaju, iż nie potrzebne jest postępowanie mające na celu wyjaśnienie tych okoliczności w sprawie. Brać należy pod uwagę zarówno okoliczności podnoszone przez stronę, jak i przez organ, z urzędu. Przy czym chodzi o kryterium bezprzedmiotowości odnoszące się do postępowania rozumiane w taki sposób, iż wynik postępowania nie powinien mieć charakteru rozstrzygnięcia w sprawie, a jedynie formalnego jego zakończenia (wyrok NSA z dnia 18 kwietnia 1995r., ONSA 1996, nr 2, poz. 80).

Wszczęte postępowanie administracyjne musi być zakończone załatwieniem sprawy. Jeśli postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji państwowej nie może odstąpić od załatwienia sprawy: w takim przypadku wydaje się decyzję o umorzeniu postępowania(tak: wyrok NSA z dnia 11 stycznia 1994r., ONSA 1995, nr 1, poz. 29).

W toku prowadzonego postępowania organ antymonopolowy poinformowany został przez przedsiębiorcę: T. Totta prowadzącego działalność w ramach Małego Przedsiębiorstwa Taksówkowego Halo Taxi s. c., że od dnia 7 marca 2004r. zostały rozwiązane umowy o współpracę z kierowcami i korporacja przestała świadczyć usługi przewozu osób (pismo sygn. akt :RKR-400-10/04/KCH-37/04). Przedsiębiorca w sposób trwały zaprzestał prowadzenia działalności w zakresie usług przewozu osób taksówkami, co potwierdzają również zwroty korespondencji doręczanej za pośrednictwem poczty.

Spełniona zatem została przesłanka dla umorzenia – w stosunku do Tadeusza Totta i Kamila Janickiego - postępowania administracyjnego na podstawie art. 105 kpa, gdyż wobec faktu zaprzestania działalności przez wymieniony podmiot, dalsze prowadzenie postępowania wobec niego byłoby bezprzedmiotowe i nie dawało możliwości rozstrzygnięcia wobec niego sprawy co do istoty.

Orzeczono zatem, jak w punkcie II sentencji decyzji.

Mając na uwadze treść art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy tj., że Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca choćby nieumyślnie: dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 5, w zakresie nie wyłączonym na podstawie art. 6 i art. 7 lub naruszenia zakazu określonego w art. 8 oraz fakt, że ustawa zawiera regulacje obowiązujące wszystkich przedsiębiorców, organ antymonopolowy postanowił skorzystać z przewidzianych uprawnień.

Organ antymonopolowy nałożył na wszystkich uczestników porozumienia kary pieniężne stanowiące równowartość 5% przychodów osiągniętych w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

Zgodnie z art. 104 ustawy o ochronie /.../, przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych uwzględniono w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy. Ponadto wymierzając kary organ antymonopolowy uwzględnił, że winny one – w przypadku uczestników porozumień – w pierwszej kolejności spełniać funkcję prewencyjną. Kary powinny zapobiegać w przyszłości takim samym lub podobnym działaniom uczestników lokalnego rynku.

Ustalając wysokość kary organ antymonopolowy uwzględnił fakt, że jest ona nakładana na związki zrzeszające przedsiębiorców, a nie na indywidualnych przewoźników, których kondycja ekonomiczna jest słaba. Jednocześnie przychody sieci radio – taxi są niewielkie i składają się na nie przede wszystkim składki członkowskie. Jednocześnie kara ta winna być orzekana na poziomie wystarczającym do osiągnięcia zakładanego celu jej nałożenia, gdyż w przeciwnym razie naruszone zostaną ogólne zasady postępowania administracyjnego, określone w art. 6 i 8 k.p.a. (wyrok SA z 9 kwietnia 1997r., sygn. akt: XVII Ama 3/97). Zatem określenie kary na poziomie niższym spowodowałoby, że stałaby się ona w praktyce nieodczuwalna. Ponadto określając wysokość kary wzięto pod uwagę

potencjał ekonomiczny przedsiębiorców oraz skutki praktyki dla konkurencji (podobnie wyrok SN z 27 czerwca 2000 r., sygn. akt: I CKN 793/98).

Mając powyższe na uwadze organ antymonopolowy orzekł, jak w punkcie III sentencji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy, w związku z art. 479²⁸ § 2 kpc - od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za pośrednictwem Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, 31 – 011 Kraków, Plac Szczepański 5, w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

Karę pieniężną – stosownie do art. 105 ust. 4 ustawy – należy wpłacić w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji, na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie:

NBP O/O Warszawa 51101010100078782231000000

Dyrektor Delegatury w Krakowie
Barbara du Vall

Otrzymują:

1. Miejski Rzecznik Konsumentów w Tarnowie
ul. Bernardyńska 24
33 – 100 Tarnów
2. Radio Taxi : „VIVA”
ul. Okrężna 4a
33-104 Tarnów
3. Radio-Taxi „EFEKT”
Os. Legionów 12/45
33-100 Tarnów
4. Stowarzyszenie Radio-Taxi „PARTNER”
ul. Kochanowskiego 37
33-100 Tarnów
5. Stowarzyszenie „Taksówkarze Tarnowscy”
ul. Wilsona 30
33-100 Tarnów
6. Radio Taxi „Express” s.c.
Tadeusz Grzegorz Ślęzak
Adam Paprocki
Marian Czochar
ul. Wojtarowicza 5
33-100 Tarnów
7. Stowarzyszenie Euro-Taxi
ul. Ostrogskich 5
33-100 Tarnów
8. Małe Przedsiębiorstwo Taksówkowe Halo Taxi s. c.
Tadeusz Tott
Kamil Janicki
ul. Fabryczna 12a

33 – 100 Tarnów